

PHẦN 14: Thiên vương Tỳ-sa-môn

Bấy giờ, Đức Phật nói với Thiên vương Câu-bỉ-la Tỳ-sa-môn:

–Này vị Diệu tượng phu! Về phương Bắc của cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư trong bốn châu thiên hạ này, người nên nhận lãnh việc hộ trì. Vì sao? Vì cõi Diêm-phù-đề ấy là chốn chư Phật ra đời phát huy chánh pháp. Do vậy, người phải nên đảm nhận công việc hộ trì hết sức quan trọng đó. Chư Phật quá khứ đã từng chỉ dạy người về công việc hộ trì nuôi dưỡng, chư Phật vị lai cũng sẽ làm như thế. Đối với đám con cái của người cùng các đại thần, quyến thuộc, chúng Dạ-xoa, Tỳ-xá-già, người đều khiến họ tham gia vào công việc hộ trì ấy. Người có chín mươi một người con thấy đều vui thích vô số các phương tiện du hành, như cỡi voi đi khắp mười phương, hoặc cỡi ngựa, cỡi lạc đà, cỡi bò đực, cỡi dê đen dê trắng, hoặc lại cỡi rồng cỡi chim, hoặc dùng các nam phu, phụ nữ, đồng nam, đồng nữ kéo xe du hành khắp các phương các chốn. Người cũng nên khiến chúng có được lòng kính tin chánh pháp, cùng lo việc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư.

Lại có các đại thần Dạ-xoa đều là những tướng quân dũng lược. Đó là các vị: Vô Bệnh, Cát Tường, An Ẩn, Thành Lợi, Tha Bất Thắng, Mãn Nguyệt, Phong Nhiêu, Hoan Hỷ, Thủy Tân, Nam Phù Sa Độ, Điện Quang, Hỏa Quang, Thủy Nhân, Úc Già, Hảo Nữ, Nhiếp Thọ. Mười sáu vị Dạ-xoa này đều là đại thần của người, là những tướng quân dũng mãnh, người nên khiến họ phát sinh lòng kính tin chánh pháp, cùng với họ dốc sức thực hiện tốt công việc hộ trì ấy.

Còn có bốn vị Sát-đà-la nổi tiếng: Trường Mục, Trường Diện, Tọa Ống và Hoa Trượng, đều là những tướng quân có sức mạnh hơn người của người. Người cũng phải khiến họ sinh lòng kính tin chánh pháp, cùng dốc sức lo việc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư.

Lại còn có chúng Dạ-xoa là những tướng quân dũng kiện, luôn dẫn theo đông đảo quân binh. Đó là các vị: Nhân-đà-la, Tô-ma, Bà-lâu-la, Bà-xà-ba-đế, Bà-la-ba-xà, Y-xa-na, Thắng Dục, Chiên-đàn, Ni-càn-trá, Ni-càn-trá-ca, Bà-trĩ, Ma-ni-già-la, Ba-ni-la, Ưu-bát-già-ca, Sa-đà-kỳ-ly, Hề-ma-bạt-đa, Tát-tha, Ba-la-mạt-đàn-na, Càn-trúc-ca, Ca-ma-đa-ty, Phú-lâu-na, Khư-đà-ly, Cù-ba-lợi, Kỳ-ha-tri, A-trá-ca, A-trá-bạc-câu, Na-la-đề, Na-la-la-đảm, Thiên-na Lê-sa-bà, Chất-đa-la-ca, Chất-

đa-tư-na, Thi-bà-ly, Niết-già-đa, Trường-mâu, Ma-na-trá, Ma-na-bà, Tỷ-hà-độ, Tỳ-lư-già-na, Phục Long, Tỳ-ma, Hộ Môn, Đa-ma-na, Năng Mê Hoặc, Thủ Ý, Tử Nam Bà, Già-trá-tăng-xoa, Bát-càn-đạp-bà, Minh Nguyệt, A-bà-sa-bà, Tam-mâu-đạt-la, Ngũ Tiên. Năm mươi vị tướng quân Dạ-xoa kể trên đều là những quân sĩ dũng kiện của người, luôn nhận lãnh sự chỉ giáo của bậc thống lãnh mình, người cũng phải dốc lòng khiến họ đạt được sự kính tin chánh pháp để chung sức lo việc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư.

Ngoài ra, còn có mười sáu vị Thiên thần vương, cũng đều là những kẻ có sức mạnh xuất chúng, có nhiều binh lính. Đó là các vị: Y-đồ, Bỉ-đồ, Na-đồ, Thiên Liên Hoa, Bát-đà-ma-bạt-đế, Y-càn-hi-đa, Maha Quân-xà, A-hê-đa, Hê-đa-xa-da, Tỳ-lâu-trĩ, Ưu-ba-la, Nguyệt, Như Nguyệt, Bà-lâu-na, Tam-ba-đế. Đối với các vị Thiên thần vương này người cũng nên khiến họ có được sự kính tin chánh pháp, cùng góp phần vào công việc kể trên.

Phương Bắc có ngôi tháp tên là Thi-khư-lợi, chư Phật quá khứ, chư Tiên, chư Hiền thánh thời đó đã dựa vào trú xứ ấy để tiếp cận được bốn Thánh đế. Phương Bắc còn có núi tên là Thân cừ, là trú xứ của Thiên tử Nhật Nguyệt, cũng là chốn nương tựa an trụ của chúng quỷ thần danh tiếng gồm đủ uy lực lớn lao, người nên dốc sử dụng hết sức mạnh tinh tấn của họ để cùng gánh vác việc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư.

Phương Bắc còn có ba nguồn tỏa sáng, bảy ngôi sao lớn và ba thiên đồng nữ, người cũng nên khiến họ góp sức thực hành chánh pháp ở thế gian, cùng chung lo trọng trách hộ trì ấy. Phương này cũng có các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, Cửu-bàn-trà, Ngạ quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na trụ nơi phương Bắc của người nhưng không lệ thuộc vào một nơi chốn nào cả. Sau này ta sẽ phân bố sắp đặt họ theo từng quốc độ, người cũng phải khiến họ tham dự công việc hộ trì nuôi dưỡng.

Lúc này, Thiên vương Câu-tỳ-la Tỳ-sa-môn thưa với Đức Phật:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Đúng như vậy. Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chư Phật quá khứ đã từng chỉ dạy tôi về việc sắp đặt hộ trì nuôi dưỡng phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư. Như thế là tôi nay xin dốc tâm nhận lãnh lời chỉ giáo của Đức Phật về trách nhiệm hộ trì chánh pháp của chư Phật ở phương Bắc cõi Diêm-phù-đề này.

Bấy giờ, đám con cái của Thiên vương Câu-tỳ-la Tỳ-sa-môn, cùng các vị đại thần Sát-đà-la, chúng tướng Dạ-xoa, mười sáu vị Thiên thần, hết thảy quyến thuộc, nam phu, phụ nữ, đồng nam, đồng nữ, đều rời chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay hướng về Đức Phật cung kính đánh lễ ngang chân Phật và cùng thưa:

–Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chúng tôi hôm nay, ở nơi chỗ Phật đã có được lòng kính tin sâu xa, tôn quý kính ngưỡng chưa từng có. Đối với Pháp bảo và Tăng bảo cũng đều có lòng kính tin sâu xa như thế.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chúng tôi kể từ hôm nay xin thành tâm dốc hết sức lực để thu phục những chúng sinh có tâm xấu ác, luôn siêng năng tinh tấn chung sức cùng với vị thượng thủ là Thiên vương Tỳ-sa-môn đồng tâm hợp lực thực hiện công việc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề, làm cho chánh pháp của chư Phật luôn trụ thế.

Lúc này, Thiên vương Câu-tỳ-la Tỳ-sa-môn lại thưa với Đức Phật:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Như bốn chúng đệ tử của Phật là chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, đối với chánh pháp của Phật, ba nghiệp luôn đạt sự tương ứng hòa hợp, chuyên tâm học hỏi chánh pháp theo đúng lời dạy mà tu tập, trì giới, hoặc có những chúng sinh khác, đối với Tam bảo phát sinh lòng kính tin sâu xa, cúng dường Phật và chúng Tăng, dốc tu nẻo phước đức, thì tôi sẽ cùng với đám quyến thuộc chung lòng hợp sức, theo đúng lời phó chúc của Phật, thực hiện việc sắp đặt hộ trì nuôi dưỡng.

Hoặc như hàng đệ tử của Phật, ở nơi chốn A-lan-nhã, trụ pháp thuận pháp, tinh tấn tu hành, không bạn bè, riêng mình an trụ nơi chốn rừng cao u tịch, tâm kiên cố như sừng loài tê ngưu, thì chúng tôi xin dốc lòng hộ trì nuôi dưỡng gấp bội. Như có chúng sinh, đối với những nơi rừng vắng là chốn tu hành của Đức Thế Tôn, hiện có các chúng Thanh văn đang tinh tấn tu học, đã luôn cúng dường đầy đủ các vật dụng cần thiết, thì chúng tôi sẽ dùng các phương tiện để hộ trì nuôi dưỡng các vị thí chủ kia luôn được nắm sự lợi ích tăng trưởng. Những gì là nắm việc ấy?

1. Thọ mạng tăng trưởng.
2. Cửa cải tăng trưởng.
3. Bệnh tật luôn dứt.
4. Sự an lạc luôn tăng trưởng.
5. Tiếng tốt tiếng khen luôn tăng trưởng.

Nói chung là chúng tôi thực hiện sứ hộ trì nuôi dưỡng như thế luôn đầy đủ, làm cho Tam bảo luôn tỏ rạng, dòng giống Phật luôn trụ thế lâu bền.

Còn như chúng sinh, ở nơi cảnh giới của mình tham cầu nẻo tích tụ không hề biết chán bỏ, không biết xem xét về đời sau với bao việc đáng lo sợ, giận dữ, xấu ác, nóng nảy vội vàng, không chút lòng thương xót, quấy hại hàng Sát-lợi gây cảnh binh đao chém giết, hoặc thực hiện đủ cách giết hại đâm chém, nơi tù ngục khảo tra đánh đập ruồng đuổi, hoặc sát sinh trộm cướp cho đến theo nẻo tà kiến, tạo bao nhân duyên xấu ác với hàng Sát-lợi cùng nhau đối với các hàng Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà, cả đến nam phu, phụ nữ, đồng nam, đồng nữ, thậm chí đến loài súc sinh cũng gây tạo bao nhân duyên xấu ác, quấy hại, khiến cho những hạng chúng sinh vừa kể liên tục bị cướp đoạt, giết chóc, nói chung là đã chồng chất vô số nhân duyên tạo ác như thế, thì chúng tôi quyết chí ngăn chặn những loại chúng sinh xấu ác đó, khiến họ trụ được nơi tâm Từ, tâm Bi, tâm tin tưởng, giữ gìn, hỷ xả, nghe biết, trí tuệ, khiến họ lìa bỏ nẻo bất thiện mà gắn bó với chốn thiện đồng thời ngăn trừ các trường hợp chiến tranh, bệnh dịch, đói khát, các hiện tượng mưa gió trái thời, sương tuyết quái ác, lại cũng dốc ngăn diệt các loài cầm thú hung dữ hại người, những thứ côn trùng độc hại, cùng lúc cũng khiến cho hết thảy các loại cây trái hoa quả, cây thuốc, năm thứ lúa thóc hoa màu luôn được tươi tốt với bao thứ hương vị thơm ngon bổ dưỡng, tất cả thảy đều dồi dào sung túc, đem lại cuộc sống an lạc. Ba thứ khí chất tinh thuần nơi đại địa, nơi chúng sinh cùng nơi vị đề hồ của chánh pháp đều được tăng trưởng không ngừng. Nơi thế gian với bao cảnh khô cằn thô xấu, sắc vị tẻ hại như nhớt, hoa quả cây lá không đem lại sự vui thích hay chẳng ích dụng gì cả, hết thảy những thứ đó, chúng tôi đều quyết dứt trừ tiêu diệt. Như thế là vị của khí chất tinh thuần nơi đại địa, nơi chúng sinh và nơi pháp đề hồ luôn được tăng trưởng, an trụ lâu bền, nhờ đấy mà Phật pháp cũng được tăng trưởng, an trụ lâu bền. Do từ chỗ Phật pháp luôn được tăng trưởng, trụ thế lâu bền như vậy, nên tất cả các thứ phiền não bức bách chúng sinh trong suốt đêm dài sinh tử thảy được dứt trừ, giúp chúng sinh bước vào thành trì vô úy Niết-bàn rộng lớn. Chính vì nhân duyên ấy mà chúng tôi, cùng với các tướng quân, đại thần, quyến thuộc xin dốc hộ trì phương Bắc cõi Diêm-phù-đề thuộc phần thứ tư, khiến cho Pháp nhãn của Phật luôn tỏ rạng, trụ thế lâu bền, cho đến việc giúp các hàng đệ tử của Đức Thế

Tôn không tham nẻo tích tụ, an trụ nơi chốn rừng sâu vắng vẻ, riêng mình không bè bạn, tâm kiên cố như sừng loài tê ngưu, ba nghiệp hòa hợp, tu tập tinh tấn như cứu lửa cháy đầu, không dua theo nẻo vui đùa, khinh lẩn, tranh giành, đối với chúng sinh luôn đầy tâm Từ bi, tâm thương xót, tâm tin tưởng, giữ gìn, Hỷ xả, tinh tấn nhớ nghĩ, thiền định trí tuệ.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Chúng tôi như thế là dốc khiến cho Pháp nhãn của Phật an trụ lâu bền nơi thế gian, đối với dòng giống Tam bảo cũng khiến luôn được tỏ rạng, trụ thế mãi mãi. Cũng nhằm dứt trừ hết thảy các sự việc, các vật không đem lại an lạc, gây tạo khổ não cho chúng sinh nơi thế gian, ngăn chặn các loài chúng sinh xấu ác, kiến lập các pháp thiện, dứt ba nẻo ác, tăng trưởng ba nẻo thiện.

Lại như các hàng Thanh văn đệ tử của Đức Thế Tôn, nếu họ lia bỏ các nẻo chánh niệm, tư duy, chánh quán, lia bỏ sự đọc tụng kinh điển cùng giảng giải cho người khác lãnh hội, lia bỏ mọi nơi chốn tu tập hành hóa theo chánh pháp, lại dốc vào việc tạo dựng gia sản, mua bán, trồng trọt, chăn nuôi đủ loại súc vật, tích chứa tiền bạc, tài sản, tham dự vào công việc nơi thành ấp xóm làng, đối với tài sản của kẻ khác cũng dốc giúp họ giữ gìn tích chứa, cất giấu, hoặc dùng chú thuật, hoặc theo sách vở hình vẽ chỉ dẫn họ làm theo, nói chung là quá gấn bó việc thế tục, lơ là việc tu hành thì đối với hạng Tăng chúng ấy, chúng tôi không thể hộ trì nuôi dưỡng. Tôi nay, đối với ba đời chư Phật, xin trọn không hề vọng ngữ hay phạm phải những tội lỗi cấu nhiễm.

Đức Phật nói:

–Lành thay, lành thay! Vị Diệu tượng phu! Ta ở nơi vô lượng a-tăng-kỳ kiếp với nẻo tu tập nhằm phát huy Pháp nhãn đã khéo thuyết giảng về giới luật Tỳ-ni là phần quan trọng của chánh pháp, các người dốc sức thực hiện công việc hộ trì nuôi dưỡng khiến cho chánh pháp luôn trụ thế như vậy tức là đã cúng dường chư Phật trong ba đời. Các người như thế là sẽ đạt được vô số phước đức tăng trưởng, từ thọ mạng, của cải, sức lực, sự an lạc, bè bạn, quyến thuộc, cung điện, cho đến lòng tin, giới hạnh, sự nghe biết, sức tinh tấn, Hỷ xả, suy niệm, trí tuệ, tất cả đều tăng trưởng không dứt. Do từ diệu lực của nhân duyên tăng trưởng ấy nên có thể mau chóng thực hiện viên mãn sáu pháp Ba-la-mật, thành Bạc Đẳng Chánh Giác, cũng như ta hiện nay đã thành Bạc Pháp Vương Vô Thượng tự tại. Hôm nay, ta lại đem chánh pháp của Phật phó chúc cho các bậc đại quốc vương nơi cõi Diêm-phù-đề, sau khi ta diệt độ, hãy dốc sức hộ trì nuôi dưỡng. Như có các

hàng Tỳ-kheo, lìa mọi sự hổ thẹn, khiến cho chánh pháp của ta bị cấu nhiễm, riêng mình tạo lập cơ nghiệp về ruộng đất, nuôi chứa nô tỳ cho đến các loài súc vật, để gây dựng sự nghiệp gia đình, sống theo thế tục, thì đối với hàng Tỳ-kheo như thế, các vị đại quốc vương trong cõi Diêm-phù-đề phải nên ngăn chặn, khiển trách, truất bỏ, khiến họ lìa dứt các tội lỗi, nói chung là thực hiện công việc hộ trì nuôi dưỡng như thế khiến chánh pháp luôn được thịnh hành.

Lúc này, hết thảy chư vị đến dự pháp hội hiện có mặt nơi đại chúng, chư Thiên, Càn-thát-bà, A-tu-la, chúng Nhân phi nhân, đều cùng cất lời tán thán:

–Lành thay, lành thay! Đúng là bậc Diệu tướng phu! Chư vị đã vì sự trụ thế lâu dài của Phật pháp mà dốc tâm hộ trì nuôi dưỡng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nhằm làm sáng tỏ thêm những ý nghĩa trên, nên đọc kệ:

*Phật gọi Tỳ-sa-môn
Cùng ngàn chúng Dạ-xoa
Các người nên ứng cúng
Hộ trì nơi phương Bắc.
Chư Tỳ-kheo trụ pháp
Chúng Thanh văn tu tỉnh
Người nhận lời giao phó
Dốc hộ trì nuôi dưỡng.
Bậc Đạo Sư quá khứ
Dạy người nên sắp đặt
Hộ trì chánh pháp Phật
Ngăn chặn chúng sinh ác.
Tăng trưởng ba tinh khí
Dứt mọi nẻo tranh giành
Chúng Thanh văn hòa hợp
Cũng sẽ dốc hộ trì.
Tỳ-sa-môn vương thừa:
Chánh pháp Phật như thế
Giao phó tôi, cúi nhận
Dốc hộ trì nuôi dưỡng.
Mặt chánh pháp thêm tỏ*

Ba tinh khí luôn tăng
Ngăn chặn chúng sinh ác
Dứt hết nẻo tranh tụng.
Thanh văn lia tích tụ
Ít ham muốn biết đủ
Lìa hẳn các nghiệp ác
Tôi cũng dốc hộ trì.
Như nhiều vị thí chủ
Cúng dường chư Thanh văn
Sẽ đem năm việc tăng
Luôn được mọi an lạc.
Hương vị thêm ngọt mà
Hoa quả cùng thảo được
Để muôn loài thọ dụng
Tôi thấy khiến sung mãn.
Ba thứ vị tinh khí
Do luôn được tăng trưởng
Chúng tôi dốc hộ trì
Phật pháp mãi tỏ rạng.
Tôi lại khiến quốc vương
Chúng Tỳ-kheo trái pháp
Các vị nên ngăn trừ
Đại chúng cùng tán thán.

